
[2026-9-RE](#)

Causa 2026-9-RE

(Montaner Raynaud c/ Sindicatura)

Número de registre 46-2026. Recurs d'empara

Aute del 13 de març del 2026

BOPA núm. 31, del 25 de març del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 19 de febrer del 2026, per la representació processal de la Sra. Carine Montaner Raynaud, presidenta del Grup Parlamentari Andorra Endavant, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 10 de febrer del 2026 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2026-9-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 10 de febrer del 2026;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals

1.1. Davant la negativa del Govern de facilitar la relació de les empreses beneficiàries dels crèdits tous Covid-19, amb indicació dels imports concedits i de les condicions avalades, pel fet de tractar-se d'informació relativa a l'ús i a la gestió de diners públics, el 8 d'octubre del 2025, la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, presidenta del Grup Parlamentari Andorra Endavant, va presentar una demanda d'empara davant el síndic general, en defensa del dret a la informació i del principi de transparència en la gestió pública, en què li demanava que requerís formalment al Govern el lliurament immediat al Consell General de la relació esmentada, així com la seva publicació al BOPA. Entre altres qüestions en la demanda d'empara també s'indicava que en cas de persistir en la negativa governamental, en nom del seu Grup Parlamentari, es reservava el dret d'exercir les accions jurisdiccionals pertinents per salvaguardar el principi de transparència, reconegut a l'article 72.3 de la Constitució, protegit igualment a l'article 41 de la Llei general de finances públiques.

1.2. El 24 de novembre del 2025, el M. I. Sr. Carles Ensenyat Reig, Síndic General, va trametre al Govern còpia de la demanda d'empara del Grup Parlamentari Andorra Endavant.

1.3. El 12 de gener del 2026, mitjançant una carta del Cap de Govern, M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, dirigida al síndic general, es va adjuntar la resposta a la petició d'empara per part del Ministre de Finances, M. I. Sr. Ramon Lladós Bernaus, mantenint la negativa a fer pública la informació sol·licitada, al·legant raons de protecció de dades personals dels interessats.

1.4. El 29 de gener del 2026, la representació processal de la Sra. Carine Montaner Raynaud, presidenta del Grup Parlamentari Andorra Endavant, va interposar una impugnació i una sol·licitud d'empara contra la decisió i l'actuació del Govern, materialitzada a través de la resposta del Ministeri de Finances del 12 de gener del 2026, que nega l'accés a la informació pública relativa als crèdits tous concedits durant la crisi sanitària de la Covid-19, per haver-se produït una vulneració del dret a la informació, reconegut a l'article 12 de la Constitució, així com dels principis constitucionals de transparència, de proporcionalitat, de bona administració i de control democràtic de l'acció pública, i per la infracció dels articles 1.2, 3.2, 50 i 72.3 de la Constitució, així com també de l'article 41 de la Llei general de finances públiques.

1.5. El 10 de febrer del 2026, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual inadmetia a tràmit aquest recurs d'empara per tal com s'interposava contra una decisió del ministre de Finances, la qual no constituïa una competència atribuïda a aquest Tribunal Constitucional per la Constitució i per la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

2. Arguments de la recurrent

- La recurrent en súplica entén que aquest Tribunal Constitucional ha comès un error jurídic de base, perquè desconeix la naturalesa institucional de la petició d'empara parlamentària i la redueix a un paper de transmissor mecànic. Considera que qualsevol resposta institucional a la petició esdevé un acte parlamentari material.

- Assenyala que la Sindicatura es va limitar a remetre la negativa governamental, de manera que constitueix una omissió qualificada o, subsidiàriament, una desestimació tàcita de la petició d'empara.

- Indica que l'acte impugnable és la resposta final de la Sindicatura, la qual assumeix institucionalment la negativa del Ministeri de Finances. Afirmar que la Sindicatura pot convertir-se en un canal de transmissió i que el dret fonamental queda sense protecció efectiva.

- Insisteix que la Sindicatura no és una simple bústia, sinó que és un òrgan amb funció d'ordenació i de tutela del funcionament parlamentari; el fet de no adoptar cap mesura equival a una desestimació

o a una decisió de no actuació i aquesta decisió és imputable al Consell General i, per tant, susceptible d'empara.

- En segon terme, sustenta que la inadmissió pel *nomen iuris* i per reconducció imperfecta vulnera l'accés a la jurisdicció constitucional.

- En tercer terme, exposa que la lectura del Tribunal Constitucional quan assevera que aquesta part identifica com a objecte del recurs la comunicació del Ministeri de Finances és parcial. I que així es pot buidar de contingut el mecanisme d'empara parlamentària.

- En quart terme, al·lega que el Tribunal Constitucional recorda que el control sobre decisions parlamentàries és excepcional, però no es pot confondre el llinar d'admissió amb el judici de fons.

- Finalment, conclou que la inadmissió a tràmit impedeix qualsevol control constitucional efectiu de les vulneracions denunciades.

- Per acabar demana al Tribunal Constitucional que revoqui l'aute impugnat i admeti a tràmit el seu recurs d'empara, per tal que en el seu dia, estimi les pretensions que s'hi contenen.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. per ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE, 2018-19-RE, 2020-6-RE, 2020-40-RE, 2020-44-RE, 2025-42-RE, 2025-54-RE, i, més recentment, les causes 2025-85-RE, 2025-94-RE i 2025-104-RE).

3.2. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada.

3.3. La lectura del recurs de súplica evidencia una clara conclusió: la recurrent no aporta cap element de fet o de dret que no hagi pogut ser tingut en compte en l'aute d'inadmissió a tràmit d'aquest Tribunal Constitucional.

Així, en primer terme, esdevé necessari ressenyar que aquest Tribunal Constitucional no va inadmetre el recurs d'empara a causa d'una errada en la denominació del recurs, ni en el fonament jurídic d'aquest. Sí que és cert que es recorda a la recurrent que el fonament d'una impugnació de les disposicions, de les resolucions i dels actes del Consell General no es residencia en l'article 95 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, sinó en el 94 després de l'aprovació de la Llei 21/2023, del 23 d'octubre, de text consolidat qualificada del Tribunal Constitucional. Però aquest recordatori es realitza als efectes de clarificar la base legal del recurs i no és el motiu que provoca la seva inadmissió a tràmit.

I, en segon terme, tampoc té transcendència respecte d'aquesta inadmissió a tràmit que el Tribunal Constitucional exposi quina és la seva doctrina sobre el control parlamentari i que l'objecte del recurs es trobi molt limitat, atesa l'excepcionalitat del control per part del Tribunal Constitucional.

Aquesta és una qüestió que delimita els llindars del control de constitucionalitat i és, a continuació, quan el Tribunal analitza si es trobava davant d'un supòsit que s'incardinava en l'àmbit objectiu del recurs d'empara contra les disposicions, els actes i els acords del Consell General.

3.4. Una vegada establertes les consideracions anteriors, la recurrent sosté que aquest Tribunal Constitucional ha incorregut en un error rellevant, perquè desconeix la natura de la petició d'empara parlamentària.

Així, addueix que la Sindicatura no és una simple bústia, sinó que és un òrgan amb funció d'ordenació i de tutela del funcionament parlamentari; segons el seu parer, el fet de no adoptar cap mesura equival a una desestimació o a una decisió de no actuació i aquesta decisió és imputable al Consell General i, per tant, susceptible d'empara.

De la lectura de l'aute impugnat en súplica es copsa que l'objecte del recurs d'empara se cenyeix a les decisions, a les resolucions i als actes del Consell General i en aquest cas no existeix cap d'aquests objectes. La recurrent mateixa identifica com a objecte del recurs la comunicació del Ministeri de Finances i impugna la seva fonamentació.

És a dir, no existeix cap decisió, resolució o acord del Consell General que sigui objecte d'impugnació, sinó que clarament és la decisió del Ministeri de Finances, la qual es traslladada a la part recurrent per la petició que en aquest sentit efectua a la Sindicatura.

Pretendre ara, en seu de súplica, que l'actuació de la Sindicatura de traslladar la seva petició i el contingut de la decisió de Govern a la recurrent constitueix una decisió per omissió o un acte susceptible de control per part del Tribunal Constitucional no solament és alterar la base del seu recurs, que clarament identifica com sent el seu objecte el comunicat del Ministeri de Finances, sinó també pretendre convertir en decisió o resolució, el trasllat d'una petició d'un grup parlamentari al Govern, així com la resposta rebuda; extrems que no s'adiuen amb l'abast objectiu de l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ni tampoc amb el contingut excepcional del control parlamentari per part del Tribunal Constitucional.

3.5. En definitiva, mitjançant el recurs de súplica no s'ha evidenciat cap element de fet o de dret que el Tribunal Constitucional no hagués pogut valorar en la decisió relativa a la inadmissió a tràmit del recurs d'empara, de manera que aquesta súplica ha de ser desestimada.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Carine Montaner Raynaud, presidenta del Grup Parlamentari Andorra Endavant, sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2026-9-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al síndic general i al Ministeri

Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de març del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat